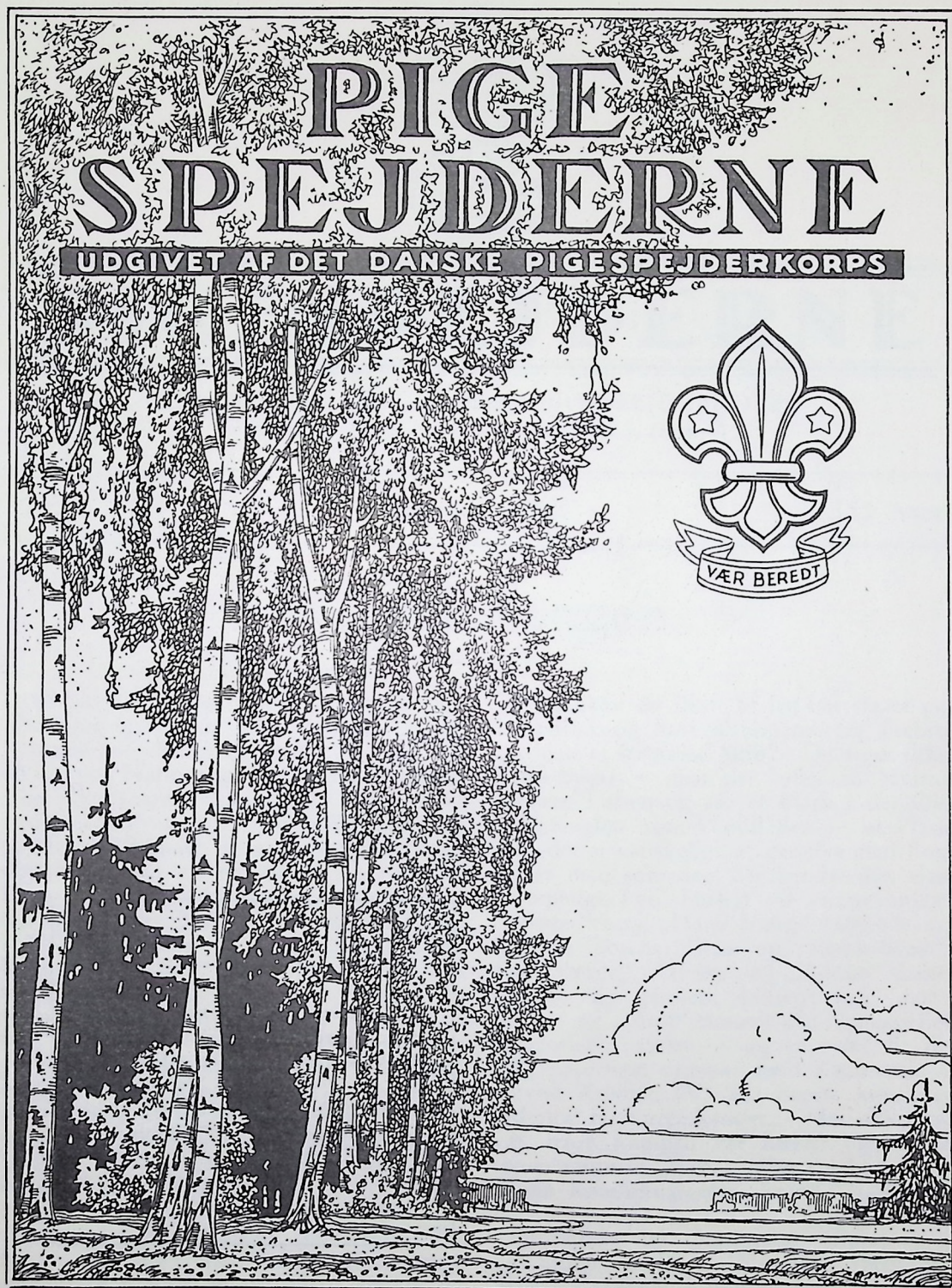

Nr. 8. — 1928.

Indhold:

Nationalsangen. — Førerkursuset. —
Hallo Rekrutter! — „Eclaireuses fran-
caises“. — Husflidsfondet. — Giv aldrig
tabt. — Et Opraab. — Ny Morseleg.
— En af de gode gamle. — Moralsk
Komedie i een Akt. — Om Svampe. —
Landet over.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Redigeret af Fru J. M. WILLER, Lindealle 4, Horsens.

Nr. 8.

September 1928.

11. Aarg.

Nationalsangen.

Maaske har mange af Jer mellem Aar og Dag undret sig over, at netop „Kong Kristian“ — den udprægede Slagsang, er blevet vor Nationalsang; hvorfor har man mon ikke snarere valgt f. Eks. „Der er et yndigt Land“ med al dens blide Ynde og poesifyldte Billeder af dansk Natur? — Men dog har I følt en Kriblen i Jer, naar de første Toner af Kongesangen bruste mægtigt fra et stort Orkester — fordi der baade i Melodi og Ord er noget storslaaet og betagende. — Selv vidste Joh. Ewald, da han Natten mellem 29/5.—30/5. 1778 havde skrevet „Kong Kristian“, at her havde han skrevet noget genialt, der hævede ham op i Rang med Danmarks største Digtere; for han havde i ganske enkle Vendinger malet nogle af de bedste Billeder i Ord, som overhovedet findes i dansk Litteratur. Hvis I læser de 4 Vers igennem, vil I lægge Mærke til, at de ligesom er skrevet i Prosa, — der findes ingen omvendte Ordstillinger eller unaturlige Sætningsforbindelser, som man ellers nødvendigvis maa støde paa i Vers. — Jo mere enkelt og ligetil Sproget er i Poesi, des større bliver Skønhedsvirkningen. — —

Mon ikke de fleste af Jer har staaet paa Langelinie og hørt Kanonerne fra Trekroner hilse et fremmed Skib? De siger ikke: bum—bum! — men der lyder en Hvinen gennem Luften og saa et Plask i det Øjeblik, Kuglen naar Vandfladen, — et Plask, som det er vanskeligt at gengive med Bogstaver, men som den, der kender den ejendommelige Lyd, hurtigt vil kunne opfatte i første Vers: „Hans Værg hamrede saa fast, at Gotens Hjem og Hjerne brast“! Paa „Værg“, „Hjem“, og „Hjerne“ skærer Kuglen sig gennem Luften; paa „fast“, „brast“ og „Mast“ rammer den Vandspejlet, eksploderer, syder — og er væk! Er det ikke naturligst sammen med Kanonerne at nævne Kristian IV, den eneste kongelige Admiral Historien kender, — der selv altid var, hvor Kampen var hedest og Krudtrøgen tættest? Han kendte vel bedre end nogen Kanonkuglernes „Sang“ i Vandoverfladen. — —

Stormenes og Orkanernes Vokal er a, det aabne danske a. Naar det smælder i Sejlet i det Øjeblik, Skibet forandrer Kurs, da kan man næsten høre det brage: „Slag — i — Slag“ fra Stormasten! Men naar

Blæsten stryger ned langs Skibssiden og farer om Hjørner og ind ad alle Sprækker, saa hviner den: i — i — i og y — y — y! „Nu er det Tid“! „Fly skreg de —“, „i Strid“!

Men tredje Vers er næsten det mest malende! Man hører Tordenen buldre i alle de mørke Vokaler (o, aa, o) og Lynene knitre (y, i): „Fra Valen høstes Vraal, som brød den tykke Sky!“ — Over Havet er Tordenskraldene ikke saa tunge og buldrende som i Bjerglande, hvor Ekkoet forstærker Braget og forhøjer Uhyggen, — paa Havet taber Bulderet sig snart. Det er som om Ewald søger at dæmpe Skraldet med V'er og bløde d'er. — Som i et historisk Syn ser Digteren for sig et Par af Danmarks største Orlogshelte! Niels Juel, den kloge Rigsadmiral, der vandt sin største Sejr i Køge Bugt, og Tordenskjold, der ved sin Dygtighed til Søs og sin store Snedighed tjente sit Fædreland paa sin Manér. —

Oven paa al Kanontordenen, den bragende Storm og de knitrende Lyn — kommer der en Hyldest til „de danskes Vej til Ros og Magt“, til Havet, som Ewald saare betegnende kalder det „sortladne“, — saadan som vi kender det, naar en Storm eller et Uvejr har raset hen over det — det ligger sort og stille. Hele Rytmen i Verset giver den stille Skvulpen og det fredelige Bølgeslag mod Kysten. —

Ingen har før Joh. Ewald besunget Havet, — mange har gjort det siden — men uden at naa de samme Højder! — Og derfor kan Danmark være stolt af sin Nationalsang, fordi den er en af Stenene i den danske Litteraturs Krone — men ogsaa fordi den helt igennem er besjælet af Friskhed og Mandsmod:

„— rask igennem Larm og Spil,
og Kamp og Sejr før mig til
min Grav“!

Førerkursuset

fra 10. til 21. Juli 1928.

Førerkursuset begyndte Søndag den 10. Juli med Kirkegang i Brahe-Trolleborg Slotskirke. Efter Kirkegangen gik 5 fra

vor Trop til Toget for at modtage vor Tropsfører, Fru Krabbe, der Dagen i Forvejen havde fulgt den øvrige Trop hjem fra Turneringen. Vi travede i stegende Hede op ad Landevejen og aflagde saa Visit hos Bager Hansen, hvor vi naaede at sætte en Del Kager og Wienerbrød til Livs, inden Bommen gik ned. Vi stormede saa hen til Stationen og stod og saa efter Fru Krabbe, men ak, hun var ingen Steder at se, og vi maatte saa slaa os til Taals med, at hun nok var kommen med Rutebilen. Vi gik saa igen over til Bageren, hvor en købte en Dagmartærte, en anden en Wienerstang og Resten Kager og Wienerbrød, og gnavende paa det gik vi tilbage til Lejren, hvortil Fru Krabbe allerede var kommet. Efter at have hilst paa hende, sank vi ned paa Bænken. Det hjalp godt paa os, da Fru Krabbe fortalte, at hun havde medbragt to store Kurve med Jordbær. Kl. 2 fulgtes vi ad til Foredrag om Lejrindretning og Kritik af Lejrpladser holdt af Fru Thorbek. Efter Foredraget havde vi en Times Frihed, og Kl. 4 serveredes der Is, som Souschefens Broder, Grev Haugwitz, havde foræret os. Desuden fik vi Kaffe og Klemmer. Kl. 5 holdt Fru Lerche-Thomsen Foredrag om Tropsfester og fortalte om de forskellige Maader, hun havde skaffet Penge paa og desuden ofte gratis Fødevarer til Troppen. Efter Foredraget blev vi inddelt i 5 Patruljer efter Alder og Rang. Dernæst en Spørgetime inden Aftensmaalen Kl. 7. Kl. 8 Aftenparade. Efter Paraden Lejrbaal, hvor Gaasetaarnet læste op. Omkring Kl. 9¹/₂ gik vi til Aftensang i Kirken, og Kl. 10¹/₂ skulde der være Ro, men det varede dog noget længere.

Mandag Morgen blev vi vækket Kl. 7 ved, at der blev raabt: „Saa er Klokken 7!“ Kl. 8 var der Morgenparade. Efter Paraden Morgenmaaltid, og saa gik Formiddagen med forskelligt Arbejde i de forskellige Patruljer. Den Patrulje, jeg var paa, havde Samarit med Souschefen i den første Time, og Resten af Formiddagen havde vi fri. Efter Middag holdt „Meise“ Foredrag om Disciplin. Foredraget skulde have varet en Time, men allerede efter en halv Times Forløb var „Meise“ færdig, og Fru Krabbe tog fat med Oplysermærket. Der blev fastsat, hvad man skulde kunne til dette

Mærke. Efter Kaffen og Klemmerne blev „Trolleborg“ beset og derefter talte Chefen om Patruljeførereksamen. Efter Aftensmaden Parade og Lejrbaal med Oplæsning af Gaasetaarnet og Pylle og hvor Nete fortalte Historien om, hvordan Elefanten fik sin Snabel.

Tirsdag Morgen havde vi som sædvanlig Parade og derefter Morgenmad. Kl. 9 havde vi Signalering med Ingse og Resten af Formiddagen fri. Efter Middagen Kritik over Turneringen, hvor de tilstedeværende Dommere kritiserede det, de havde dømt i. Efter dette var der en Spørgetime. Kl. 4 Kaffe og Klemmer og saa fri indtil Aftensmaden. Kl. 8 Aftenparade og tilsidst Lejrbaal.

Onsdag Formiddag Kast med Redningsreb, som Pylle lærte os. Vi lærte den rigtige Maade at trække Tovet op paa og den rigtige Stilling, naar det kastes ud. Derefter tilbragte vi to fornøjelige Timer med at lære Knob hos Løyer.

Efter Middagen var der Foredrag om Litteratur for Spejdere og Spejderlitteratur, hvor Gaasetaarnet sagde de indledende Ord, og hvor Resten nærmest formede sig som en Diskussion. Derefter Foredrag om Depotet. Der blev foreslaaet en Del nye Ting, som Depotet skulde føre, bl. a. Strømper og Sko. Efter Kaffen holdt Hønen Foredrag om Beskæftigelse eller ikke i Lejr. Hun holdt selv paa, at Spejderne ikke skulde beskæftiges ud over det daglige Lejrarbejde og fortalte om den faste Lejr, hun havde været i. Det var i den Tid, hvor man kun kendte til, at Spejderne stadigvæk skulde bestille noget. Hun havde haft saa travlt, at hun ikke engang fik Tid til at skifte Undertøj og heller ikke til at spise noget Chokolade, hun havde haft med hjemmefra. Hun havde ogsaa været saa træt, at hun faldt i Søvn i samme Øjeblik, hun satte sig ned. Efter Aftensmaaltidet var der Parade og senere Lejrbaal, hvor Gaasetaarnet underholdt med Oplæsning. Torsdag var det Souschefens Fødselsdag. Allerede et Kvarter før syv blev vi vækket med det sædvanlige Raab, og de, der stadigvæk sov, blev vækket temmelig brutalt af Pylle, der trak Tæpperne af dem. Vi samledes alle ved Chefens Telt og sang: „Den store Mester kommer“. Derefter overrakte Nummer

Souschefen en Buket Blomster og frem sagde et Vers. Kl. 8 var der Parade, hvor Souschefen fik overrakt sin Gave. Den var pakket ind i mange Lag Papir, og der var stor Spænding, inden det sidste Lag blev taget af og aabenbarede en Gaas i Porcellæn. Efter Morgenmaden skulde vi have haft Eksercits med Chefen, men det blev desværre ikke til noget, fordi Chefen skulde køre en syg til Banegaarden. Resten af Formiddagen havde vi Husflid med Fru Thorbek. Til Middag fik vi, foruden de sædvanlige to Retter Mad, Is, som Souschefen gav os. Efter Middag var der Diskussion om Aldersgrænse for Aflæggelse af Spejderløftet, men de, der var under 17 Aar, maatte ikke deltage deri. Vi havde i Stedet for Iagttagelsesprøve. Da vi var vendt hjem igen og havde faaet den skrevet ned, gik vi til Lejrbaalspladsen, hvor Fru Krabbe lærte os at tegne en Kortskitse. Derefter holdt Lektor Vedel fra Hellerup et Foredrag om woodcraft. Efter Aftensmaden marcherede vi patruljevise op til Spejderskolen, hvor vi blev anbragt i Spisestuen og Dagligstuen. Derefter reciterede Gaasetaarnet, mens Meise akkompagnerede hende paa Klaver.

Fredag Formiddag, efter Paraden og Morgenmaden, tilbragtes med at lære Nyttelege hos Hønen. Det var Regnvejr og koldt, saa vi lærte mest Lege, hvor vi skulde løbe. Efter Middag holdt Fru Thorbek Foredrag om Husflid og fremviste en hel Del Husflid deriblandt et lille Hus lavet af Tændstikker og Byggryn, og et pragtfuldt Køretøj lavet af Tændstikæsker og med Enører som Hjul. Hun viste ligeledes en Del Papirsløjd. Meise holdt derefter Foredrag om Ulveunger, d. v. s. om der i Pigespejderkorpset skulde indføres noget svarende til Ulveungerne hos Drenge. Hun fremlagde en Del Planer til Prøver og Duelighedstegn, og der var en Del Diskussion om Uniformen. Midt under Meises Foredrag ankom Korpsraadets Formand, Overlæge Guildal fra København. Han stod længe og talte med Cheferne, og inde i Teltet sang vi: „Selv om Vejen falder lang“. Chefen talte derefter om Lejrhuerne, og der var en Del, der syntes bedst om den gamle Lejrhue, deriblandt Fromse, som rejste sig og talte for sin gamle elskede

Lejrhue, som hun haabede aldrig vilde blive slidt op. Efter Aftensmaden havde vi den sidste Parade og det sidste Lejrbaal, hvor Gaasetaarnet læser en Revu om Lejren.

Lørdag, Opbrudets Dag. Alle har travlt med at pakke Rygsække og rulle Tæpper sammen. Lidt efter lidt bliver der tomt i Laden. Allerede Kl. godt 8 rejser de første, Kl. 10¹/₂ de andre. Kun vor Trop og nogle ganske enkelte andre bliver tilbage. Vi spiser det sidste Maaltid i Teltet, siger Farvel til Cheferne, og Kl. 12¹/₂ ruller vi bort fra Trolleborg. Det sidste, vi ser, er Souschefen, der staar i Porten og vinker Farvel til os. Vi rejser hjem, en lille Smule trætte, men henrykte over den dejlige Lejr, vi har været i.

Inga Wiedemann.

Hallo Rekrutter!

En Tropsfører gav sine Spejdere følgende Besked:

„Kør lige mod Nord ad den alm. Vej 5 km gennem Heden, drej saa mod Nord-øst og kør 3 km gennem Plantagen. Naar I er kommet ud af Plantagen, drej saa ad Amtsvejen, der gaar mod Øst, og følg denne én Mils Vej (7,8 km), indtil I kommer til Landsbyen S. Bese Kirkegaarden og Kirken i denne. Landsbyen er 1 km lang, Kirken ligger midt i Byen. Lige udenfor Byen drejer Vejen mod Øst-Syd-Øst. Kør saa 6 km videre til I kommer til Kroen, gør Holdt der. 3,5 km fra Kroen kommer I til en Jernbaneoverskæring, Jernbanen har Retningen Nord-Syd. Efter at have passeret denne kør saa 1 km videre og drej saa ind paa den alm. Vej, der gaar mod Sydøst, Hovedvejen gaar stadig Øst-Syd-Øst. Saa kommer I først gennem nogle store Enge og Moser, som er 2 km lange, og saa gennem en Løvskov, der er 1,5 km lang, for Enden af denne ligger Slottet P, hvor I skal være“.

Tegn et Kort over den Strækning, Spejdere kørte. Angiv Maalestok forneden.

Præmien er et Spisebestik. Besvarelserne skal være sendt inden 2. Oktober til *Misse Holmblad, Amaliegade 16a^{II}, Horsens.*

„Eclaireuses francaiser“

Naar vi sidder sammen omkring Lejrbaalet, medens Føreren fortæller om alt det store og ideelle, Spejderbevægelsen rummer, føler vi sikkert alle det betagende i, at ud over Jorden er her en ubrydelig Kæde af Ungdom — Spejdere, — der alle har de samme Idealer og Maal, den samme Lov og Løfte som vi.

Men skal vi som Spejdere rigtig leve os ind i den dejlige Tanke dette store Fællesskab giver os, kan vi ikke nøjes med at tænke: „De vil jo det samme som vi“, og deraf drage den forkerte Slutning „saa arbejder de vel paa samme Maade som vi“!! — Nej, saadan kan vi ikke lære af hinanden, komme til at kende og dermed forstaa hinanden! Thi vel er Lov og Løfte det samme, men Folkekarakteren og Livsvilkaarne er saa vidt forskellige i Landene, at Opfattelsen af Maalene og Udformingen af Arbejdsmaaderne maa blive vidt forskellige.

Men dette skaber jo netop en Rigdom af Chancer til at lære af hinanden.

Træffer man sammen med Pigespejdere fra forskellige Lande, vil man vel altid finde noget, der karakteriserer deres Syn paa Sagen — ligesom sætter en Streg under det, der for dem, er det væsentlige. — Og skal jeg prøve at fortælle om de franske Pigespejdere („Eclaireuses“), maa jeg først fremhæve deres dybe Forstaaelse af den ideelle Side af Sagen.

De lever med og praktiserer deres Spejderlov i Dagliglivet. Ofte har jeg hørt den Udtalelse: „Men det kunde jeg jo ikke som Spejder“. — Det var Maalestokken for al deres Færd. De fører det Ansvar, de har som Spejdere, ud i de yderste Konsekvenser, og helt ned til de mindste Spejdere finder man en stor Forstaaelse af de Krav, der stilles i Retning af Selvpdragelse, Resignation og Hjælpsomhed.

Dette præger naturligvis deres Arbejde, men indrømmes skal det, at det praktiske Arbejde ikke er naaet saa vidt frem som i de mere nordlige Lande. Dette maa vi blot ikke lade os standse af — men søge at forstaa de Grunde, der ligger bagved, f. Eks. forbavses vi Danske over den

Maade, L'éclaireuses færdes paa, naar de er paa Ture. I Begyndelsen forekommer det os som den vildeste Uorden — men taler man saa med „Chefen“ om det, forstaar man, hvor vanskeligt de har det dernede i deres Kamp med gamle Fordømme. Marchere tør de slet ikke for ikke at blive kaldt militaristiske og **ukvindelige**, det er saamænd vanskeligt nok at faa Hjemmenes Tilladelse til at tage de unge Piger ud i Friluftslivet. — Da vi skulde i Lejr, „aflevere“ Mødre og Barnepiger selv store Spejdere paa 15—16 Aar. Saa I ser, der er stor Forskel paa Forholdene dernede og herhjemme hos os. Men vil man forstaa hinanden, maa man ogsaa lære hinandens Vanskeligheder at kende.

Jeg vil nu til Slut give Jer en ganske kort Beskrivelse af den franske Korpsorganisation:

De to fr. Korps er sluttet sammen i „**Fédération Française des éclaireuses**“ (1921) Adr: 15 bis avenue de Villars Paris VIIe.

Deres Administration er næsten som vores:

Øverst en Présidente: Mme Pichon Landry, dernæst en „Comité National“ (Korpsraad), Commissaire National (Chefen), 3 Commissaires National adjointe, (Souschefen) og endelig Cheffaines (Tropsføreren).

Der er 3 Afdelinger:

„Petites Ailes“ (7 til 11 Aar).

„Eclaireuses“ (11 til 18 Aar).

„Eclaireuses Aînées“ (over 18 Aar).

Deres Emblem er som hos de engelske Pigespejdere **Trekløveret** og Uddannelsen i sin **Tilrettelægning** meget lig vores.

Kun har de — meget praktisk — et Stadion paa en Maaned før Rekrutprøven, og i den Tid maa de **ikke** bære Uniform, men en lille blaa Skuldersløjfe — deraf Navnet „Petites Blene“.

Deres Uniform er khakifarvet, lægget Nederdel med løs Bluse over og blaat Slips, dertil en blød Stofhat i samme Farve. — Til Gala: hvid Pique Bluse.

Alt dette er Ting, det er godt for Jer at kende, baade de af Jer, der kommer til Frankrig, og faar Lov at færdes mellem de **herlige** franske Pigespejdere — men ogsaa I herhjemme. Prøv at korrespondere med en fransk Eclaireuses, og I vil sikkert, som jeg erfarer, vi har uendelig meget at lære af vore franske Søstre.

Kimc.

Franske Pigespejdere i Lejr.

Husflidsfondet.

For fjerde Gang skal vi nu forberede vort Julesalg. I nye Førere i Korpset skal vide, at vi ved dette Salg af vor Husflid forsøger at skaffe Penge til at hjælpe flinke ubemidlede Spejdere til Ophold paa Spejderskolen, derfor har denne Sag Bud til os alle.

Et af de Punkter, hvor Korpsturneringen viste stor Fremgang, var Husfliden, det

var en Glæde at se, hvor omhyggeligt og godt Tingene var lavede, bedre Sans for Farvesammensætning og Tingenes Form prægede gennemgaaende hele Udstillingen.

Uden at ville gøre Fordring paa at kalde Spejdernes Husflid for **Kunstflid**, har vi i Aar forsøgt at henvende os til Teknologisk Institut, for om muligt at blive optaget indenfor den Udstillingsrække, som i de senere Aar har baft Julesalg der.

Det er forstaaeligt, at man i Teknologisk Institut var lidt betænkelig ved at give os

Adgang. „Hvad kan Spejderne lave“ spurgte man.

I Tillid til, at de Arbejder, I vil lave til dette Husflidssalg, maa staa fuldt paa Højde med det, I viste til Turneringen, tør vi godt vove os indenfor der. Vi er naaet saa vidt, at Tilladelse til at være med i Udstillingen og Julesalget er givet os af Teknologisk Institut. Derfor vil vi gerne, at Førerne allerede nu skal vide, hvorfra Salget skal foregaa, idet vi gaar ud fra, at vi alle vil hjælpe til med, at denne Husflidsudstilling ikke alene betyder en Fremgang for Fondet, men ogsaa bliver til Ære for Korpset.

Husfliden skal indsendes i Slutningen af November, nærmere derom i Oktober Bladet.

Da Fondet blev oprettet 1925, vedtoges det, at de Troppe, der meldte sig til dette Arbejde, kun er pligtige at sende 4 Ting, (flere er selvfølgelig velkomne). Flere nye Troppe har spurgt, hvad man helst skal lave til saadan et Salg. De Ting, der var fremlagt til Turneringen, var alle vel egnede til at sælge (Bast og Straaarbejder, knyttede og filerede Ting, Kludetæppe o. s. v.) Kan nogen lave Legetøj, saa kom endelig frem med det (Træhytter, Dukkestuer, Kurvemøbler til samme er Ting, vi gerne ser til Julesalget, foruden de smukke Ruskinsarbejder enkelte Spejdere er i Stand til at lave).

Husk, hvad der tidligere er sagt, at bruge billigt Materiale, og selv den mindste Ting stiger i Værdi ved at være ordentligt udført.

Paa Udvalgets Vegne

Ida Thorbek.

Giv aldrig tabt.

To Skruptudser var en Aften kommet ind i et Hus, hvor de fandt en Skaal med dejlig Fløde. De hoppede begge op paa Kanten af Skaalen og begyndte at drikke deraf, men da Siderne var meget glatte, gik det saa uheldigt, at de begge gled ned i Fløden. De prøvede den ene Gang efter den anden paa at komme op, men hver

Gang gled de ned igen. „Ak“, tænkte den ene, „jeg kommer aldrig op mere og maa dø, for hvad kan det nytte at blive ved paa den Maade“. Efter endnu et forgæves Forsøg opgav den det hele og sank til Bunds. Men den anden tænkte: „Kan jeg ikke andet, vil jeg i hvert Fald blive ved at svømme omkring, saa længe jeg kan“, og saa svømmede den stakkels Tudse frem og tilbage i Fløden den ene Time efter den anden. Til sidst kunde den næsten ikke mere røre et Lem, men da Morgenens kom, var den ogsaa frelst. Da var der nemlig ikke mere Fløde tilbage i Skaalen, men Tudsens sad derimod oven paa — en Klump Smør.

Derfor — giv aldrig tabt!

Vanskelighederne er til, for at de skal overvindes, og den, der ihærdigt bliver ved, finder altid en Udvej.

K.

Et Opraab!

Kære Førere og Spejdere Landet over, og i Særdeleshed kære Førere, som har deltaget i Førerkursuset paa Trolleborg i Aar, var der ikke en svag Mulighed for, at De engang kunde bekvemme Dem til at indsende bare en lille beskeden Artikel til dette Blad.

Jeg ved, fra min Medarbejder, at Deres Ønsker, angaaende Bladets Indhold, var mangeartede og ikke trykkede af nogen nævneværdig Mangel paa Tiltro til Redaktionens Ydeevne, men jeg tror, at Redaktionen dog alligevel maa melde pas, dersom De ikke allesammen vil hjælpe med.

Naar en Spejder ønsker gode, korte Historier, saa — — kære Spejder — — prøv selv at lave nogle og send dem ind.

Naar en anden ønsker et fortsat Drama gennem alle Aarets elleve Blade, saa vær venlig at sende os det.

o. s. v.

Vær bare ganske ufortrødne. Vi skal nok kassere, hvad der er alt for galt sat sammen, og vi er vant til at rette Skrivefejl, saa vær uden Bekymring.

Vi er nogle faa skrivende Væsner i

Redaktionen, men vi maa være flere. Vi efterlyser ligefrem et Par Medarbejdere i Korpset. Hvem vil?

Hvem vil levere Maanedens korte Historie?

Hvem vil sende Maanedens Husflidsartikel?

Hvem indsender Maanedens aktuelle gode Billede?

Hvem skriver Æventyret for de ganske smaa?

Og hvem fortæller en Oplevelse for de ældre?

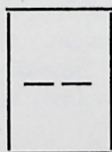
Hvem? Redaktionen slynger Spørgsmaal ud over samtlige Troppe og ind i Sjælen til den daarlige Samvittighed paa hver Spejder eller Fører, som kan behandle en Pen.

Red.

Ny Morseleg.

Patruljeføreren laver et Spil Kort til Brug i Patruljen. Spillet: I skærer tykt Karton ud i passende Størrelse ligesom til Morse-firkort; til dette Spil skal I have 56 Kort. Paa de 28 skriver I eet Morsebogstav —, —..., —.—, —... o. s. v. og paa de andre 28 eet alm. Bogstav a, b, c, d o. s. v. Kortene blandes nu og spredes ud paa Bordet med Bagsiden opad. Spejderne skiftes nu til at vende; første

Spejder vender et Kort f. Eks.

det gælder nu for hende at finde det Kort,

der svarer dertil, neml.

m

men da hun

kun har Lov at vende et Kort til, lykkes det sandsynligvis ikke; lad os sige, at hun

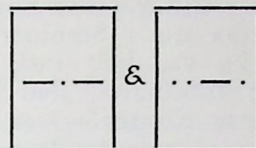
vender Kortet

b

Spejderne indpren-

ter sig nu, hvilke 2 Kort, der ligger aabenlyst, og begge Kort vendes om med Bagsiden opad. Spejder Nr. 2 vender ligeledes

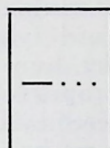
2 Kort f. Eks.

som ogsaa

saa igen vendes med Bagsiden op. Lad os nu antage, at en Spejder Nr. 3 vender

dette Kort

det kommer nu an paa,

om hun kan huske, hvor det tilsvarende

Kort ligger, neml.

b

det har jo været

vendt. Hun vender det Kort, hun tror er b, er det rigtigt, tager hun de 2 Kort til sig som Stik, og hun har Lov at vende igen; er det derimod ikke rigtigt, vendes Kortene atter, og Turen gaar videre til næste Spejder.

Efterhaanden som Spillet skrider frem, bliver der mange Kort at huske, og jo flere man husker, jo større Chance har man for at faa Stik; den, der faar flest Stik, har vundet. Det er en god Hukommelsesøvelse, og samtidig slaar den Morsebogstaverne fast. Vi prøvede Spillet ved Førerkursuset paa Trolleborg i Sommer, og Spejderne morede sig meget over det.

En af „de gode gamle“.

I. S. T. udtalte i forrige Blad Ønsket om nogle flere Artikler om „de gode gamle“, og jeg holder med hende — frem med disse Korpsets trofaste Støtter, lad os faa Lov at læse om dem og lære dem at kende.

En, der fortjener at fremhæves i denne Sammenhæng, er Hønen, har jeg ikke Ret?

I kender hende jo alle, nej ikke alle, men de aller-allerfleste af jer, husker I hende ikke fra Lejrene — altid var Hønen i Virksomhed — altid var der noget, der skulde gøres, ogsaa nu i Sommer, hvor Hønen endnu ikke var helt rask efter at have mistet sin Blindtarm, sled hun i det, saa sad hun paa Kontor — saa var det Nyttelegene, hun havde travlt med, (og vi fik lært mange, Tak Hønen), saa var Depotet aabent o. s. v., jo Hønen var allevegne — vel at mærke, hvor hun skulde være.

I Aar, om nogle Dage fylder Hønen 10 Aar som Spejder, idet hun fylder Aar sammen med sin gamle Trop, Horsens Trop, der nu ogsaa har eksisteret i 10 Aar.

Hun begyndte at gøre sig bemærket som Horsenspatruljefører — hun var med til at vinde Kongepokalen første Gang. I 1923 kom hun paa Spejderskolen og har nu i 5 Aar været Chefen til stor Hjælp og Støtte som Korpsadjutant, og i Aar har hun overtaget Midtjyske Division.

Alle, der kender Hønen, holder af hendes Energi og altid gode Humør — hun er ens over for alle — du ved selv, Spejder, hvor svært det er — hun er hjælpsom som faa og en sjælden god Kammerat.

Trods Divisionschef m. m. staar Hønen for mig som den ideelle Patruljefører; jeg husker hendes Patruljemøder paa Spejderskolen, vi lærte meget, og altid havde Hønen fundet paa noget nyt og spændende, som kunde interessere og more os; vi glædede os til de Aftener, de var sandelig ikke kedelige — nej Hønen er go' nok — hun er en dejlig Pige.

L-r.

I Tilslutning til ovenstaaende Artikel kunde jeg have Lyst til ogsaa at sige et Par Ord om „Hønen“.

Hun har fra den første Dag, hun blev Spejder, været Spejder helt igennem. Jeg tør godt sige, at havde jeg ikke i sin Tid som ny Tropsfører i Horsens haft Hønen ved min Side, saa var Troppen og dens Traditioner ikke blevet, som de blev, og havde jeg ikke senere som „Jyske Chef“ og Spejderchef haft Hønen at stole paa, Hønen til at stive mig af, naar noget gik imod, Hønen til at sige: „Det skal jeg lave“, saa var der meget, det var gaaet galt med

dengang. Hønen var min gode Spejder-nisse eller Mascot, dengang jeg skulde lede det hele, og da Frk. Flagstad overtog Slidet og Ansaret, saa flyttede Nissen med, og arbejdede ufortrødent videre for sit Korps og for det Spejderideal, som nu engang havde fæstnet sig i hendes Hjerter.

Hønen har i Sandhed været Korpsen en trofast Hjælper, en fast Støtte, en elskelig og kammeratlig og flittig lille Nisse.

Her har I hende.

Moralsk Komædie i een Akt.

Personer:

Grethe (Spejder).

Bodil (ogsaa Spejder).

Scenen:

Et ganske dagligdags Ungpige-, læse-, sove- og opholdsværelse.

Grethe:

„Hvor bliver Resten af Patruljen af?“

Bodil:

„Ellen er til Danseselskab, og Misse har Harmonikabal hjemme, Lene er til Plastik, og Kirsten gaar paa Danseskole, Lilly er ude et Sted for at svinge Træbenet og —“

Grethe:

„Hold op, Hold op, har hele Patruljen da Dansedille?“

Bodil:
„Antagelig“.

Grethe:
„Hvad i Alverden skal vi foretage os imod denne Galskab“?

Bodil:
„Lave Bal“!

Grethe:
„Danse mere endnu? Du maa jo være gal“?

Bodil:
„Nej! Jeg er ikke gal. Lad Troppen gøre os et eller to rigtige Baller i Løbet af Vinteren, saa slap vi maaske for en hel Del af dette Smaadansereri hveranden Aften“.

Grethe:
„Det kan godt være, at du har Ret. Lad os tale med de andre om det“.

Bodils og Grethes Samtale vakte en Storm af Begejstring og Indignation i Troppen. Bølgerne gik højt, og Synspunkterne var forskellige.

Mon Synspunkterne angaaende denne Sag ikke ogsaa er forskellige i Korpset. Lad os høre?

.....
Souschefen siger: „Store saavel som smaa Spejdere skal sandede Sportsstrømper samt stribede Strømper skæmmer søde, smaa Spejderben, Sportsstrømper straffes strengt“.

Skønt sorgfuldt, svarede Spejderne straks: „Sportsstrømper som Saga“.

Om Svampe.

I Anledning af, at Bladet i den sidste Tid har faaet adskillige Forespørgsler, om vi ikke kunde give Anvisning paa, hvorledes man indsamler og behandler Svampe, har Redaktionen staaet paa Hovedet i vor danske Svampelitteratur for at finde en passende Vejledning der.

Vi fandt den ogsaa, og Vejledningen hedder: C. Mundt „Danmarks spiselige Svampe“. Denne Bog er baade praktisk

og smuk og giver god Oplysning om dette Emne. I det følgende gives et lille Udsnit af Bogen, saa kan de interesserede selv arbejde videre derfra og anskaffe sig Bogen selv.

Svampene som Næringsmiddel.

Der er vistnok kun faa Lande i Verden, hvor Kendskab til Svampene som Fødemiddel er saa lidt udbredt, som her i Danmark. I de fleste andre europæiske Lande navnlig Italien, Frankrig, Tyskland, Rusland og Finland har man fra Arilds Tid kendt og benyttet Svampene, og navnlig i de to sidstnævnte Lande udgør de et af den fattige Landbefolknings Hovednæringsmidler.

Her til Lands er Brugen af Svampene til Fødemiddel meget indskrænket. Naar undtages Champignonen er ingen Svampeart her almindelig benyttet, og det uagtet vore Skove indeholder en Rigdom af Svampe, som sikkert ikke staar tilbage for andre Landes. Almuen betragter endog ofte alle Svampearter med en forunderlig og ubegribelig Afsky, hvorom noksom vidner de udsøgt hæslige Navne, hvormed man i Folkesproget betegner Svampene, saa som Trolldhat, Tudsehat etc. etc. — Denne Sky for Svampene har vel sin Aarsag i, at de oftest vokser paa mørke Steder, dybt inde i Skovene, hvor en ophidset Fantasi sætter dem i Forbindelse med Trolde, Tudser og andre uhyggelige Forestillinger.

Men der er i Virkeligheden ingen Grund til at kaste Vrag paa dem, fordi de maaske paa enkelte uvidende og med en levende Fantasi begavede Mennesker kan gøre et uhyggeligt Indtryk. De er ogsaa et meget eftertragtet Næringsmiddel for Masser af vore mindre intelligente Medskabninger saasom Snegle og Insekter. Ja ogsaa højere Dyr som Raadyr og andet Vildt, Køer og Faar nyder dem med stort Velbehag. Men Mennesket eller i det mindste Flertallet af Mennesker her i Danmark foragter dem. Og dog har Svampene ikke saa ringe Betydning baade som Næringsmiddel og især som Nydelsesmiddel, og det er saaledes ikke ringe Værdier, der gaar til Spilde ved, at mange udmærkede og velsmagende Svampe staar og raadner i vore Skove til ingen

Nytte. — I andre Lande, baade Tyskland og Frankrig benyttes saaledes f. Eks. den *spiselige Rørhat* (*Boletus edulis*), som senere nærmere skal omtales, af alle Samfunds-klasser. Den forhandles overalt paa Grønt-torve og forsendes i stor Mængde i henkøgt Tilstand. Den kan ogsaa faas her i Landet — indført fra Frankrig (!). Det er ret betegnende, at en lille Blikdaase indeholdende 2 à 3 Eksemplarer af denne Svamp, som vokser i Tusindvis i vore Skove, uden at nogen bryder sig om den, kan faas i Handelen i København for en ret betydelig Pris, 2 Kr. 50 Øre. — Hvis vi her hjemme kunde bekvemme os til at benytte denne særdeles velsmagende Svamp og mangfoldige andre, vilde det kunne blive en god Indtægtskilde for Smaakaarsfolk paa Landet i Skovegne at indsamle og forhandle dem.

Med Hensyn til Svampenes Næringsværdi maa det indrømmes, at denne tidligere har været en Del overvurderet. Paa Grund af Svampenes store Kvælstofmængde har man tidligere gaaet ud fra, at de var meget nærende, i saa Henseende bedre end alle andre Plantenæringsmidler og næsten lige saa værdifulde som Kødspiser. Senere Undersøgelser har imidlertid godtgjort, at Æggehvidestofmængden i Svampene ikke er saa stor, som man skulde formode.

Svampene vil saaledes vel ikke kunne faa Betydning for os som udelukkende Næringsmiddel, men de har stor Betydning som Tilsætning til andre Næringsmidler, idet de meddeler disse forøget Velsmag og derved gør dem nyttigere for Organismen.

Allerede fra Oldtiden har Svampene været anerkendte som noget særdeles delikat. Romerne i Kejsertiden var som bekendt Folk, der nok forstod sig paa Mad og var Mestre i at opstille Menuer med de mest udsøgte og raffinerede Delikatesser. Og disse forfinede Gourmander satte overordentlig stor Pris paa Svampe.

Men Uvidenhed er dog ikke de eneste Aarsager til, at man ikke spiser Svampe i Danmark. Sagens Kærnepunkt er vel nærmest det, at man her i Danmark er *forsigtig*. Naa, Forsigtighed er jo en god Ting, men den kan ogsaa overdrives. At der findes giftige Svampe, er jo en Kendsgerning, men naar man bruger sin Fornuft, er Faren for Svampeforgiftninger langt mindre end

saa mange andre Farer, der truer os her i Livet. Frygten for Svampeforgiftninger er saaledes ganske vist den eneste fornuftige Indvending mod at bruge Svampene som Næringsmiddel, men den kan dog kun opfordre til at bruge dem med Fornuft og med Forsigtighed, men ikke helt at forkaste Brugen af dem.

Det gælder her selvfølgelig først og fremmest om at *kende de giftige Arter* og skelne dem fra de spiselige og dernæst ogsaa om visse *Forsigtighedsregler ved Svampenes Indsamling og Tilberedning*.

Om Forgiftninger ved Svampe.

Blandt den kolossale Masser af Svampearter, som findes i Naturen, er der nogle enkelte Arter, som er giftige. Disse er dog en forsvindende Minoritet i Sammenligning med den store Mængde af Arter, som er spiselige eller uskadelige. Og selv blandt disse faa giftige Arter er det endda kun en ringe Del, om hvis Giftighed alle Forfattere er enige, medens en stor Del af dem hos nogle opføres som giftige, hos andre som mistænkelige eller endog som spiselige. Grunden til denne Usikkerhed i Angivelser ligger vel for en Del i Vanskeligheden ved at gøre eksakte Undersøgelser paa dette Omraade. Man kan nemlig ikke uden videre drage Slutninger fra Forsøg paa Dyr, idet en Svamp, som ikke skader en Frø eller en Kanin, meget godt kan være skadelig for et Menneske og omvendt. Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at Antallet af virkelig giftige Svampe er langt ringere, end de fleste Forfattere angiver det. Virkelige, velkonstaterede Forgiftningstilfælde har man kun af nogle ganske faa Svampe. Det er derfor naturligvis først og fremmest af Vigtighed at lære disse sikkert giftige Arter nøje at kende, for at man kan undgaa dem. Men da der er Udvalg nok af gode og sikkert uskadelige Svampe, vil jeg principmæssigt ikke tilraade at spise nogen Svamp, som ikke af *alle* Forfattere erklæres for uskadelig.

Her skal alvorligt advares mod den Misforstaaelse, at der gives bestemte Kendetegn, hvorved man i Almindelighed for en hvilken som helst Svamps Vedkommende kunne afgøre, om den er uskadelig eller giftig, selv uden at vide, hvilken *Art* man

har for sig. Der gives i Virkeligheden ingen saadanne Tegn, hvoraf man kan slutte sig til en Svamps giftige Egenskaber. Naar man saaledes, hvad Svampenes Udseende angaar, ofte ser anført, at Svampe med stærke, pragtfulde Farver er giftige, da er dette ikke nogen almindelig Regel. Vel findes der flere stærkt farvede Svampe, som er giftige (som f. Eks. den røde Fluesvamp, den giftige Skørhat o. fl.), men ogsaa mange uskadelige Svampe har smukke Farver som f. Eks. Keisersvampen og hos os blandt andre den guldgule Rørhat (*Boletus elegans*) med smuk orangegul Farve o. fl. Heller ikke Kødets Farveforandring, naar det udsættes for Luften, har nogen Betydning i saa Henseende. Vel farves Kødet hos enkelte giftige Rørhatte stærkt blaåt ved Luften, men det samme er ogsaa Tilfældet med enkelte uskadelige Rørhatte. Ogsaa flere andre spiselige Svampe undergaar Farveforandring ved Luftens Indvirkning. Mark-Champignonen og flere med den beslægtede Arter bliver saaledes rødlig, den velsmagende Mælkehat grønlig paa Snitfladen o. s. v. — Heller ikke Lugten har nogen Betydning. Ildelugtende Svampe er selvfølgelig ikke indbydende til at spise, selv om de maaske kan være uskadelige, men man kan ikke slutte fra en behagelig Lugt hos en Svamp til dens Uskadelighed, idet de allerfleste Giftsvampe ikke har nogen ubehagelig Lugt, enkelte endog er vellugtende. Den ofte meget karakteriske Lugt af nymalet Mel, som findes hos flere Svampe og undertiden angives som sikkert Kendetegn paa en spiselig Svamp, er heller ikke til at stole paa, idet den ogsaa findes hos enkelte Giftsvampe. En skarp Smag er ofte mistænkelig, men betyder dog ikke absolut, at Svampen er giftig. Naar man endvidere har ment at kunne gaa ud fra, at Svampe, som spises af Dyr uden at skade disse, ogsaa maa være uskadelige for Mennesker, er dette en meget farlig Fejlsættelse, idet f. Eks. Skovsnegle og Insektlarver fortærer saavel giftige som spiselige Svampe. Endnu mere meningsløs og farlig er den Regel, som man endog kan finde anført i Kogebøger, at en Sølvske ved Omrøring i en Svamperet vil farves sort, hvis der findes giftige Svampe i Retten. Dette er absolut galt.

Man har altsaa intet Middel, hvorved man i Almindelighed kan kende giftige fra spiselige, men man maa gøre sig det til en Hovedregel ikke at give sig i Lag med at spise en Svamp, førend man er aldeles sikker paa, hvad det er for en Art, man har for sig. Man behøver heller ikke dette; thi der er mere end nok af let kendelige, uskadelige Arter. Man bør derfor i Begyndelsen nøjes med at nyde nogle faa (3 eller 4) Arter og dertil fortrinsvis vælge saadanne, som er lette at kende fra alle andre saasom spiselig Vingesvamp, spiselig og rufodet Rørhat, Kæmpe-Støvbold o. fl. Naar man saaledes har lært nogle faa at kende, ledes man uvilkaarligt til at udvide sit Kendskab og efterhaanden forøge sit Forraad af kendte, spiselige Svampe.

I hvert Tilfælde bør man altsaa gaa frem med den yderste Forsigtighed.

Landet over.

Københavns Division. Juli og August 1928.

2. Kbhn. har været i Tropslejr paa Spejderskolen fra 2/7.—9/7. Lejren vellykket trods megen Regn og stor Sygelighed. Troppen deltager i Korpslejren og Førerkursus. 4. Kbhn. Tropslejr paa Treldehøns fra 1/7.—9/7. 6/7. Tur til Fredericia, hvor der nedlægges en Krans paa Krigergravene. 8. Kbhn. deltager i Korpslejren. 2. Kbhn. har i Dagene mellem 30/7.—4/8 haft Besøg af 9 engelske Pigespejdere. Ture til Hillerød, Helsingør og Lund. Samtlige Museer og arkitektoniske Severdigheder beses.

4. Kbhn. har hele August afholdt ugentlige Patruljemøder. 13/8. Samariterekssamen.

Ingen Rapport fra 5. Kbhn.

For Divisionschefen

Annasofie Elmquist.

Sjællands Division August 1928.

Rapporter indgaaet fra Roskilde, Vordingborg, Stege, Faxe, Næstved, Sorø, Frederiksværk, Birkerød, Korsør, Samso, Rønne og Slagelse.

Roskilde: Arbejdet genoptages i September.

Vordingborg: Træning i Patruljerne.

Stege: Fødselsdagsfest 30/8. Afsked med Inger Hansen, der overgaar til Korinth Trop.

Faxe: Træning til 11 Kl.

Næstved: Cykletur til Astrup Plantage med forskellige Træning. Arbejdsplanen for September meddeles Troppen.

Sorø: Træning i Patruljerne.

Frederiksværk: Lejr i Hundested fra 10.-13. Den 12. Udflugt til Rørvig, Tropsraadet besøger Lejren. 5/8. Besøg af Spejdere fra Hillerød.

Birkerød: Ordning af Tropslokalet, Tur til Rude Skov, Træning i Patruljerne.

Korsør: Assistent Frk. Erna Petersen vies 2/9. til Fører i K. F. U. M. Hr. Thomsen. 2 Førermøder afholdt, 1 Tropstur. Træning i Patruljerne.

Samsø: Biblioteksassistent Frk. G. Gotfredsen overtager Troppens Ledelse. 1 Førermøde. 1 Tropstur.

Rønne: 4 Ture med Træning til II Kl. og Rekrut. *Slagelse:* Paa Grund af Tropsførerens Bortrejse begynder Arbejdet først i September. 10 Spejdere er hos Formand Fru Høyer paabegyndt en Mappe for U. R. K., der skal sendes til Amerika.

Ida Thorbek,
Divisionschef.

Lolland-Falsters Division. August 1928.

1 Stubbekøbing Trop: 13/8. Førermøde. Vedtog at holde en Enkeltmandskonkurrence sidst i Septbr.

15/8. Tropsmøde. Omordning af Troppen saaledes, at de Spejdere, der er 17 Aar og har 2. Kl. og nogle Mærker, danner en Patrulje for sig selv. De øvrige Spejdere ordnes i 3 Patruljer.

2 Spejdere har faaet Botaniker Mærket.

1 Spejder Vaske-, Oplyser- og Kokke Mærket.

Martha v. Voigt,
Divisionschef.

Fyns Division. August 1928.

Rapporter indgaaet fra Odense, Faaborg, Svendborg, Middelfart, Ærø, Rudkøbing og Nyborg.

Faaborg Trop har haft en week-end Lejr og en Afskedsfest for Pylle samt to Patrulje week-end Lejre. 1 Afgang.

Svendborg Trop har været paa en Tur, og ved Patruljemøderne er der blevet arbejdet paa Trops- huset og Haven. 2 Tilg.

Ærø Trop har haft en meget vellykket Lejr paa Møen. Troppen var der kun nogle Dage, men naaede at se alle Seværdighederne og havde en dejlig Sejltur pr. Motorskonnert frem og tilbage. 5 Afg.

Rudkøbing Trop har været i week-end Lejr paa Havgaard sammen med „Pyrylivika“ fra Faaborg. Patruljemøderne er brugt til Ture, udendørs Lege og Lejrbaal. 1 Afg.

Nyborg Trop har været i week-end Lejr paa Juulsskov Avlsgaard. Alle Spejderne træner til 2. Kl. Prøven.

Eva Krabbe,
Divisionschef.

Midtjyske Division. August 1928.

Rapporter indgaaet fra Horsens, Odder, Aarhus og Hobro, mangler fra Silkeborg.

Alle Troppene har genoptaget Arbejdet efter Sommerferien, en enkelt Tur og Møde. Aarhus Trop er startet med Frk. M. Christiansen (Kunc) som Tropsfører og 9 Spejdere. Troppen har haft ugentlige Møder og Ture med Træning til Rekrut og 2. Kl. Prøven.

Hanna Holmblad.

Vendelbo Division. August 1927.

Hjørring Trop: Deltagelse i Turneringen paa Brahetrolleborg. 1 Førermøde, 1 Tropsmøde, Tur til Fru Friis's „Gods“.

3 Spejdere udm. 2 indm.

Merete Kloch,
Divisionschef.

Vestjyske Division. August 1928.

Rapporter indgaaet fra Nykøbing M., Lemvig, Ringkøbing og Hurup.

Nykøbing M.: Cykletur til Sallingsund, Højriis og Lilleriis. Spejderne syr hver en lille Ting til Menighedshjemmets Bazar. Ugentlige Patruljemøder.

Lemvig: Cykletur til Rom Hede. Rengøring i Tropslokalet. Træner til Rekrut og 2. Kl.

Ringkøbing: Tropstur til Søndervig. Biltur til Nr. Lyngvig og Hvide Sande. 11 Spejdere deltagere i Turneringen paa Brahetrolleborg. 1 Tropsmøde. 1 Afg. (Bortrejse).

Hurup: Ordning af Patruljer med Forsættelse af ny Møder. 2 Rekrutter faar 2. Kl. Mærket. 2 Spejdere faar Rekrutknap. 1 Tilg. 1 Afg. (Bortrejse).

For Divisionschefen

Helga Thomsen,
Divisionsassistent.

Paa Grund af en Fejltagelse er August-Rapporterne fra Sydjyske Division udeblevet og kommer først i næste Nummer.

Det danske Pigespejderkorps Husholdningsskole.

Spejderskolen ved Brahe Trolleborg, Korinth, Fyn, begynder sit 7. Skoleaar *1. September*. Skoleaaret regnes fra *1. September til 1. Juli*. Program tilsendes, og Indmeldelse kan ske ved Henvendelse til *Frk. E. Flagstad*.

Skolen modtager ogsaa Elever, der ikke tidligere har været Spejdere — men under Opholdet paa Skolen skal Eleven dog staa i Det danske Pigespejderkorps.

Undervisningsfag:

Madlavning - Rengøring - Vask - Strygning - Syning - Samariterkursus, med
Eksamen (anerkendt af Dansk „Røde Kors“) - Tysk - Engelsk - ev. Fransk
— Havearbejde - ev. Husflid - Gymnastik - Sport og Spejdersport. —

Endvidere kan Oplysninger og Program faas hos
Pigespejdernes Tropsfører i Byen.

Elisabeth Flagstad.

Spejderchef.

Naka Haugwitz.

Souschef.

Lembckes Friluftsudstyr

Nørregade 15 = Byen 4986.

I al Slags Vejr — Til alle Aarstider

Lembckes Friluftsudstyr

Spejderuniformer

Regntøj - Folde-Kajakker

Rygsække - Vandresko - Lumber Jackets

Bueskytterekvisitter - Telte - Feltuniformer

Campingudstyr - Ski

- Kælke. -

Nørregade 15, København K. Byen 4986.

Foreløbig Prisliste.

Civilnaal (menig)	25 Øre	Adjutant og Intendantsnor	15 Øre	Snitmønster til Uniform af	
„ Tropsfører	25 „	Patruljefører-Hatteemblem	50 „	Mellemstørrelse	0,50 Kr.
„ Divisionschef	40 „	Spejderhat	6,50 Kr.	Svømmeplader, ægte Sølv	1,50 „
„ Tropsraadsmedl.	40 „	Førerhat	10,00 „	Slips af samme Tøj som	
Hatteemblem, Trpf.	50 „	Bælte	2,25 „	Tørklæderne	1,25 „
Esprit	75 „	Fløjter	0,50 og 1,00 „	Maanedsrappporter	0,06 „
Skulderembl. Trpf. pr. Stk.	25 „	Tørklæde	1,10 „	Medlemskort	0,04 „
1. Kl. Mærker	20 „	Mærkeblaa Lærred til Uniform		Styrkelister	0,12 „
2. Kl. Mærker	20 „		1,40 „	Indmeldelsesblanketter	
Rekrutknap	15 „	„ „ „ „		for mindreaarige	0,03 „
Patruljeførererknap	15 „	(Sværere Kval. pr. m)	1,60 „	„ Førere og Voksne	0,05 „
Aarsstjerne	12 „	Færdigsyede Uniformer:		Spejderbogen	4,25 „
4 Aarsstjerne	25 „	Nr. 1 11,00 og 11,75 Kr. (svær Kval.)		Sangbogen	1,60 „
Mødeknap, ægte Sølv	75 „	„ 2 11,50 og 12,50 „		Tillæg til Spejderbogen	0,25 „
Duelighedstegn	12 „	„ 3 12,00 og 13,25 „		Foredrag holdt i det danske	
D. P.	10 „	„ 4 13,00 og 14,25 „		Pigespejderkorps	0,75 „
Fløjtesnor	18 „	„ 5 14,00 og 15,75 „		Spejderblade, (gamle Aarg.)	
Knapper	5 „	Prisen er for Uniformen		pr. Stk.	0,25 „
Riddersnor	40 „	uden Knapper.		Spejderkort, (4 forsk. Tegn.)	
Væbnersnor	40 „			pr. Stk.	0,05 „

Alle Forsendelser sker pr. Opkrævning.

Spejderdepotet, Spejderskolen, Korinth, Fyn.

Redaktør: Fru Johanne Marie Willer, Lindealle 4, Horsens. (Hertil alt angaaende Indhold. Artikler til Bladet modtages helst inden den 27., dog kan mindre Ting modtages lige til den 4. Redaktionen slutter altid den 5. Bladet udgaar den 15.)

Redaktionssekretær Frk. Annasofie Elmquist, Livjærgade 413, København Ø.

Administration: Spejderskolen Korinth. (Hertil alle Pengeforsendelser og Klager over manglende Blade m. m.) Ekspedition og Tryk: F. Schur & Co., Horsens. Afleveret til Postvæsenet den 15. Septbr. 1928.